

Tadijanoviæ: Dugo u noæ...

Autor Administrator

Dugo u noæ, u zimsku bijelu noæ

Dragutin Tadijanoviæ

Dugo u noæ, u zimsku gluhu noæ

Moja mati bijelo platno tka

Njen pognut lik i prosjede njene kose

Odavna je veæ zališe suzama.

Trak lampe s prozora pružen je èitavim dvorištem

Po snijegu što vani pada

U tišini bez kraja, u tišini bez kraja:

Anđeli s neba, nježnim rukama,

Spuštaju smrzle zvjezdice na zemlju

Pazeæ da ne bi zlato moje probudili.

Dugo u noæ, u zimsku pustu noæ

Moja mati bijelo platno tka.

O, majko žalosna! kaži, što to sja

U tvojim oèima

Dugo u noæ, u zimsku bijelu noæ?